



Redovisning av bidrag till Internationellt Kulturutbyte KN 2013/5049



Genomförande

Min Artist In Residence vistelse ägde rum på Galleriet The NWBLK på 1999 Bryant Street, San Francisco 10/2 - 1/5 2014.

Allt går i Kalifornien. "No problem" är standardsvaret. Men eftersom jag var galleri [NWBLK's](#) första Artist in Residence var det inte helt problemfritt. Intentionerna var goda men avsaknaden av erfarenhet märktes tydligt och jag fick ofta vara den som påminde om deras åtagande. Med detta sagt var resan som helhet, inklusive arbetet, en fantastisk upplevelse. Lokalerna erbjöd just de möjligheter jag var ute efter med enorm takhöjd och mycket golvyta. Att jobba i större format var ett huvudmål för min del och det var inget problem i den f.d. vägslytfabriken. Avsaknaden av mina "vanliga" verktyg ledde också till att nya tankespar uppenbarade sig. Verkstan bestod av ett skåp med handverktyg och en gammal träklinga som jag var alldeles för rädd att använda. Ytterligare begränsningar bestod i att jag under långa perioder inte kunde låta så mycket, ofta inte alls. Lokalen var väldigt öppen och ett antal enmansföretag inom inredning och arkitektur huserade också där.

Allt sammantaget gav att jag kom att arbeta med betong, som ju är ett bekant material för mig, papier maché, som även det förekommit i mitt arbete, och träfanér. Arbetsprocessen föregick inför öppen ridå och samtal med personal på galleriet och besökare hörde till en vanlig dag. Ändå kändes det en bit i vistelsen som om det saknades en dimension. Med hjälp av sociala media och bekanta lyckas jag få kontakt med ett flertal konstnärer och konsthantverkare i The Bay Area som bedrog till arbetets komplexitet med våra samtal och möten. Ungefär samtidigt genomförde galleriet en stor förändring i husets struktur då delar av en vägg skulle monterades ner. Jag passade på att låna byggarbetarnas verktyg och till viss del deras kunskap och fick på så sätt ett helt unikt material att arbeta med och en omedelbar lokal förankring, något jag ditintills saknat i mitt arbete. Att få tillgång till och att själva skörda material direkt skuret ur byggnadens kropp satt en väldigt precis geografisk punkt för avsändaren, d.v.s. mig. Väggbritarna omplacerade arbetsbanan något och därmed kom projektet hela vägen runt till en helhet. Av en slump fick jag även kontakt med Richard Julin från Magasin 3 som var i San Francisco för en föreläsningsserie på California Collage of the Arts. Hans input i fråga om hur föremålen kunde ta plats i den enorma yta som galleriet utgjorde den sista pusselbit som rättfärdigade en fullskalig utställning av arbetet, något som inte var en självklarhet från början.



Ekonomi

San Francisco är en dyr stad. Mycket dyrare än vad jag hade föreställt mig. Hyrorna har tydligen gått upp enormt mycket i samma takt som "the Tech Industry" har exploderat. Trots idogt letande hittade jag ingenting i den prisklass som jag utgått från i min ansökan. Eftersom jag hade min familj med mig kunde jag heller inte ändra standarden allt för mycket. Som ett resultat kostade bara hyran för den 1:a (i källarplan!) vi hyrde ca 50.700,- omräknat till svenska kronor. Eftersom jag inte bodde där ensam men mina villkor utgjorde grunden för vårt val av bostad, har jag räknat med att "min" del i hyran motsvarar 60% dvs 30420 SEK.

Intäkter:

IASPIS bidrag till Internationellt Kulturutbyte KN 2013/5049	53000 SEK
Estrid Ericsons Stiftelse	10000 SEK
total	<u>63000 SEK</u>

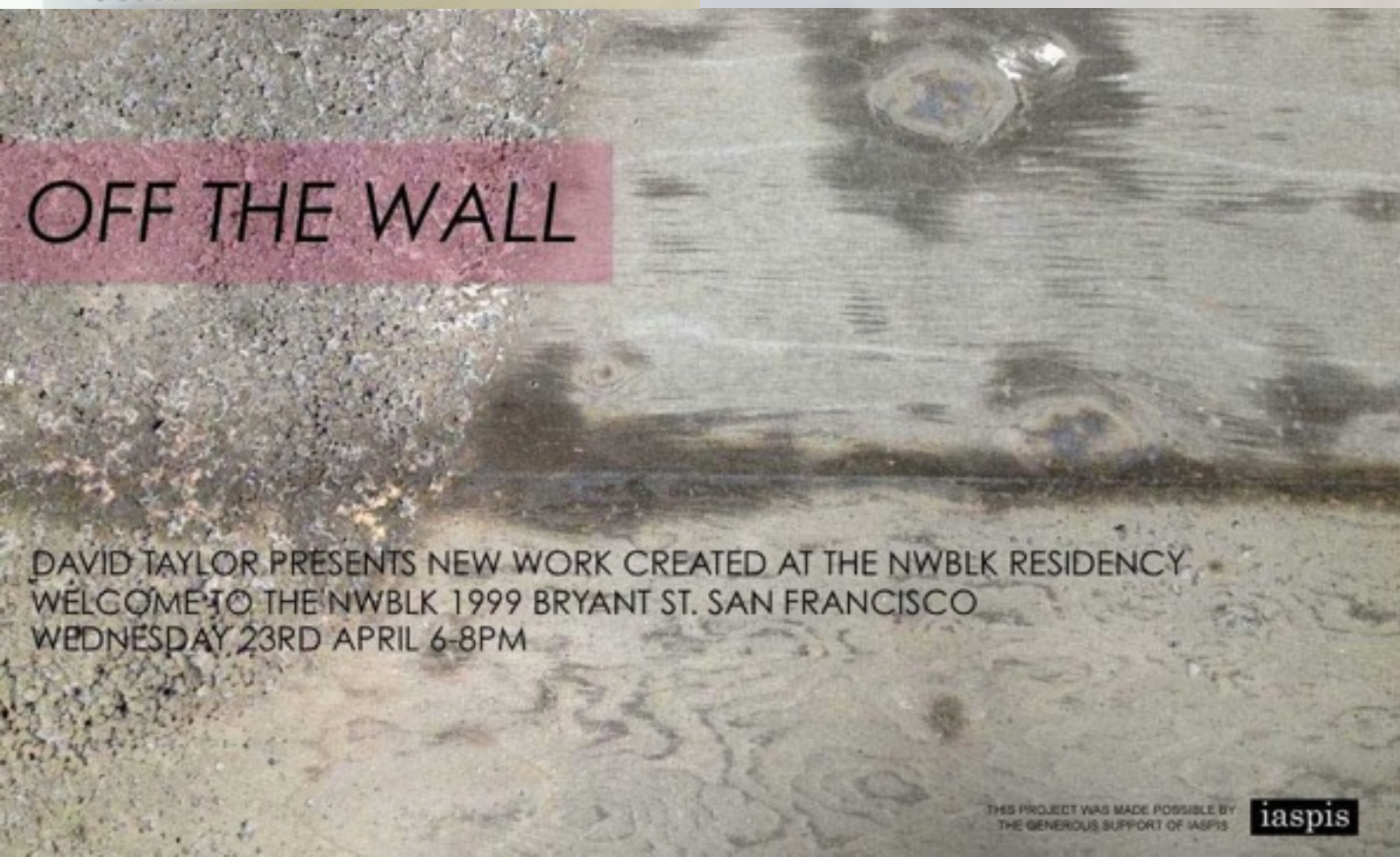
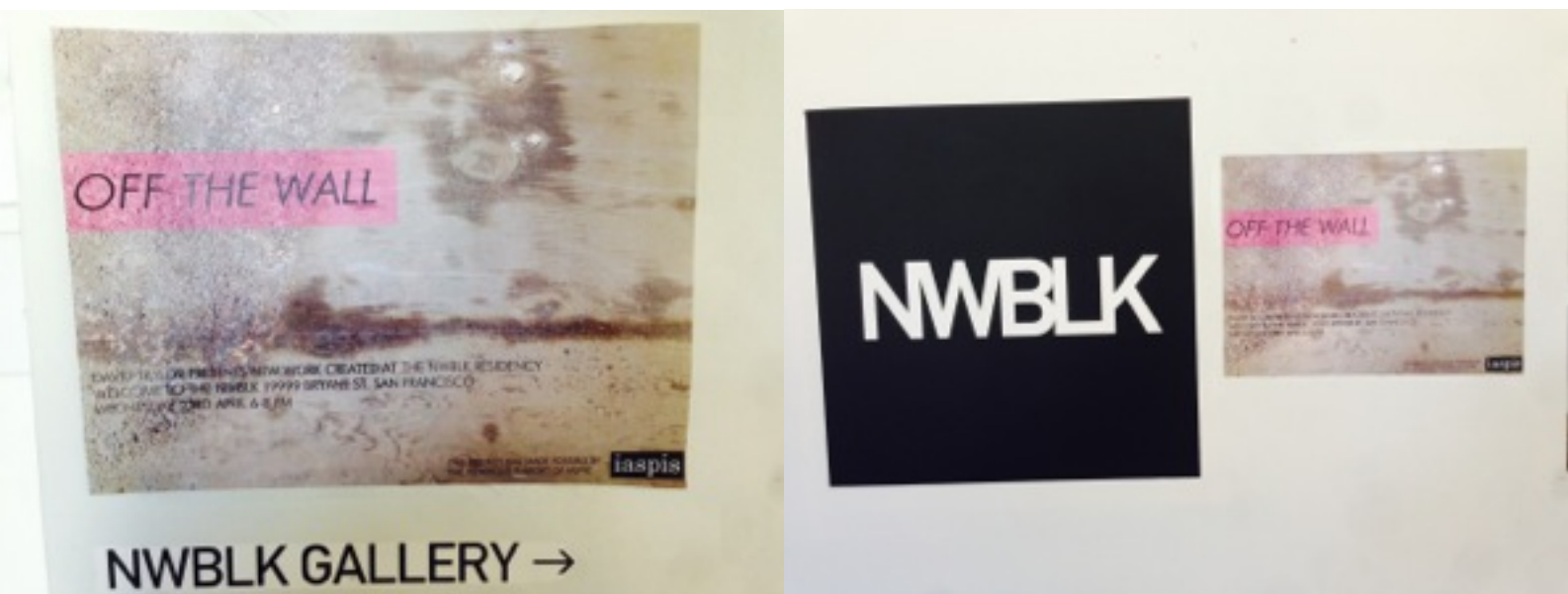
Utgifter:

Flygbiljett + resor till och från flygplatsen	6070 SEK
Hyra 3 X 2600 X 0,7	30420 SEK
Material	9728 SEK
Tjänster	1700 SEK
Resor	4020 SEK
Uppehälle	20500 SEK
total	<u>72438 SEK</u>



Redovisning av stöd från IASPIS

IASPIS logo och "tack till" fanns med på den digitala inbjudan som skickades ut till The NWBLK's mejlingregister. Inbjudan cirkulerades också av The Scandinavian School of San Francisco och The Swedish Consul i San Francisco. Ett antal affischer var placerade i entrén till galleriet och på strategiska platser. Vernissagen promotades också online via sociala media som Facebook, Twitter Instagram och Pintrest.





Resultat

San Francisco är en fantastisk stad att vara i och erbjuder en någorlunda social begåvad människa som mig själv oändliga möjligheter till att skapa kontakter och stämma träff med aktörer i och omkring mitt eget fält. Min Artist In Residence resulterade till slut i en utställning som heter "Off The Wall" Vernissagen attraherade en stort publik och genererad en hel del uppmärksamhet i media; nationellt, internationellt och online. Dessutom ordnade galleriet en "Möt Konstnären"-kväll där speciell inbjudna gäster kom och minglade.

Jag blev dessutom inbjuden till att föreläsa för studenterna på [California Collage of the Arts](#). En föreläsning som förlades till galleriet eftersom studenterna vill kunna ta del av ett pågående arbete.

Besöket i San Francisco har fyllt på mitt kontaktnät till bristningsgränsen, då jag anammade den amerikanska lunchmöteskulturen till fullo och träffade galleriägare, kulturentreprenörer, skribenter, producenter och curators för att skaffa mig en insidervblick in i mitt eget område i USA.

Detta har resulterat i en muntlig utställningserbjudande på galleri [The Velvet da Vinci](#), San Franciscos mest etablerade konsthantverksscenen, vänskapliga kontakter med [SFMCD](#) och deras kuratorer, ett uppdrag från arkitekt [Steve Hermann](#) att ta fram ett stort antal pendelarmaturer samt en skulptural belysnings centerpiece för ett prestigefyllt hotellprojekt i Palm Springs, en intervju och artikel i [A Handfull of Salt](#), USA viktigaste

konsthantverkstidning på nätet, att amerikanska möbeljätten [Herman Miller](#) använde delar av mitt arbete som inredningsdetaljer i deras kommande produktkatalog 2015, personliga kontakter på [The Workshop Residency](#), [Headlands Center for the Arts](#), samt med flera nyckelpersoner som driver på utveckling i ett område där konsthantverk är, eller borde vara, starkt närvarande.

Besöket har också låtit mig utvärdera min relation till mitt galleri och justera min exponering där till allas fördel.



Reflektioner

För den som ska iväg på en Artist In Residence-vistelse med en mottagare som inte redan har en etablerad verksamhet krävs ett än mer flexibelt förhållningssätt än jag hade från början. Framför allt i form av tid men även i uppfinningsrikedom. Arbetet har varit lika delar mitt eget konstnärliga arbete som jag hade planerat för innan jag åkte och ren problemlösning och anpassning som var svårt att förutse. Samtidigt öppnades det nya dörrar som tvingade mig till slutsatser om mitt arbete som jag inte annars skulle nått och utgjorde därmed en annan sorts utmaning än att komma till en anpassad miljö. Vistelsen i San Francisco fick mig att omfamna en rad svårigheter, omvandla nackdelar till fördelar och omvärdera målen jag hade för denna Artist In Residency. Jag tycker att jag lyckades göra det utan tandagnissel så kanske har lite av California feeling gnuggats av under dessa 3 månader.

David Taylor, Stockholm.



David Taylor Metallformgivare
MADE BY:
Vikingagatan 20
113 42 Stockholm

david@davidtaylor.se
www.superdave.se